

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Váci Tímea ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a Bánáti Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bánáti János ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű, VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű, VII.rendű alperes neve (VII.rendű alperes címe) VII. rendű, VIII.rendű alperes neve (VIII.rendű alperes címe) VIII. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 13. napján kelt 17.P.20.856/2015/44. számú ítélete ellen a felperes részéről 46. sorszám alatt és az I. rendű alperes részéről 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az I. rendű alperes azzal is megsértette a felperes jóhírnévhez való jogát, hogy a ... internetes oldalon ... napján megjelent „...” című cikkben felperes neve felperesről valótlannul azt állította, hogy „A gazdasági nehézségek kezeléséről kérdezve javaslata az volt, hogy elbocsátásokba kezdene.”.

Az I. rendű alperest arra kötelezi, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezéseit 5 napon belül a ... internetes lap nyitó oldalán 24 órára, ezt követően a cikk elérhetőségével azonos helyen, a jogsértő tartalom törléséig tegye közzé.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy „...” című cikkből 15 napon belül törölje a „felperes neve soha nem dolgozott az oktatásban.”, „... az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte,...”, valamint a „A gazdasági nehézségek kezeléséről kérdezve javaslata az volt, hogy elbocsátásokba kezdene.” közléseket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa, a II-VIII. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 17.500 (Tizenhétezer-öttszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 120.800 (Százhúszezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 7.200 (Hétezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ... napján megjelent, „...” című cikkben valótlanul állította, hogy „felperes neve soha nem dolgozott az oktatásban”, illetve „... az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte”. Kötelezte az I. rendű alperest a fenti jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől, kötelezte továbbá, hogy a ... internetes oldal nyitóoldalán 30 napig tegye közzé, hogy „Valótlanul állítottuk, hogy felperes neve soha nem dolgozott az oktatásban”, valamint „Valótlanul állítottuk, hogy ... az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte”. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy a ... internetes oldalon ... napján megjelent, „...” című cikkben szereplő fenti valótlan állításokat 15 napon belül törölje, valamint 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 forintot és ennek ... napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 46.380 forint, a II-VII. rendű alpereseknek egyenként 5.000 forint, a VIII. rendű alperesnek 35.000 forint perköltséget, valamint az államnak 96.000 forint illetéket, míg az I. rendű alperest, hogy 6.000 forint illetéket fizessen meg az államnak az illetékes adóhatóság külön felhívására az ott írt időben és módon.

Határozatának indokolásában hivatkozott a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:43. § és 2:44. §-ára, a 2:45. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a 2:51. és 2:52 §-ra

Megállapítása szerint a felperes közéleti szereplőnek minősül, mivel ... évben pályázatot nyújtott be a VIII. rendű alperes kancellári tisztségének betöltésére. Az egyes felsőoktatási intézmények élére kinevezésre kerülő kancellárok személyét fokozott érdeklődés övezte. A felperes a sajtóérdeklődés középpontjába azáltal került, hogy olyan tisztségre nyújtott be pályázatot, mely kancellári tisztség megbízására Magyarország ... jogosult. A felperes saját döntése folytán kívánt szerepet vállalni a kancellári tisztségre történő pályázata benyújtásával, ekként számolnia kellett azzal, hogy fokozott érdeklődés övezi a pályázatát. A felperes által sérelmezettek a képzettségével, a korábbi tevékenységével összefüggő közléseket, ideértve tényállításokat és véleményeket is tartalmaznak. A szöveg egészét, összefüggéseit nézve azok a betölteni kívánt pozícióval, az arra való alkalmassággal kapcsolatosak, nem pedig a felperes magánéletére vonatkoznak, így a tűrési kötelezettsége fokozott.

Az egyes sérelmezett közlések vonatkozásában az alábbiakat állapította meg.

1. „Szakmai aggályok: felperes neve soha nem dolgozott az oktatásban. ... Továbbá a ... elnöki kabinetjében dolgozott egy évtizedig és volt a ... is.”

Ezek egy része valótlan tényállítás, figyelemmel arra, hogy a peres iratokhoz csatolt, a Fővárosi Törvényszék előtt 19.P.20.937/2015. számon folyamatban volt peres eljárás iratai között fellelhető felperesi önéletrajzból megállapítható, hogy a felperes dolgozott az oktatásban, mivel ... és ... között a ... oktatott, valamint a ... frakció irodáján jogászként két évet, majd a ... elnöki kabinetjében újabb két évet dolgozott irodavezetőként. A ... nem ..., hanem ... volt.

„A soha nem dolgozott az oktatásban” a felperesre sértő, valótlan tényállítás. A szöveg egészét, annak összefüggéseit figyelembe véve a cikk írója a felperessel szembeni, éppen egy felsőoktatási intézményben betölteni kívánt vezetői pozíció vonatkozásában fennálló, szakmai aggályokat kívánta

ezzel a valótlan tényállítással alátámasztani. A további tényállítások habár valótlanok, a felperesre nézve nem sértőek. Önmagában az, hogy a felperes hány évig dolgozott egyes munkahelyein, illetve mi volt a betöltött pozíciója, nem jelentenek sértő tartalmat és e körben a cikk összefüggéseit tekintve sem állapítható meg, hogy a valótlan tényállítások a felperesre sértőek lennének. A felperes egyrészt ezeken a munkahelyeken dolgozott, az pedig, hogy hány évig, illetve hogy aljegyző, vagy jegyző volt-e nem sértő tényállítás.

2. A „jogász diplomája van, a gazdasági területen nincs gyakorlata, munkatapasztalatokat a ... és a párt által vezetett önkormányzatokban szerzett jogi vonalon” közlés a jogász diplomájára vonatkozóan valós tényállítást tartalmaz. A „gazdasági területen nincs gyakorlata, munkatapasztalatot a ...-ben és a párt által vezetett önkormányzatokban szerzett jogi vonalon” véleménynyilvánítás, a cikk írójának értékelése, így valóságtartalma nem vizsgálható. A peres iratokhoz csatolt, a Fővárosi Törvényszék előtti per irataiból megállapítható, hogy a felperes hat munkahelye a ...-ben, vagy a ... által vezetett önkormányzatoknál volt, és mindegyik általa betöltött tisztségben jogászként dolgozott. Ezen tények elegendő tényalapot jelentenek arra, hogy helyességétől, vagy helytelenségétől függetlenül alkotható legyen ez a vélemény.

3. „Morális aggályok: felperes neve a férje, ... révén részt vett abban a ... önkormányzat által bonyolított közbeszerzésben, amelyről az ellenzék azt állította, eleve rájuk lett kiírva. A tenderre három céget hívtak meg, hogy végezzék el ... Önkormányzatának gazdasági átvilágítását 10 millió forintért. Két, szintén ... köthető cég szokatlan módon 10 millió feletti ajánlatot tett, így ... és ... cége nyert. Az üzletkötést azonban végül a nyilvánosságra került adatok és az ellenzéki tiltakozás miatt nem szavazták meg.” közöltek azon része, mely szerint a felperes férje révén részt vett a közbeszerzésben, tényállítást tartalmaz. A 19.P.20.937/2015. számú peres iratok, valamint jelen perhez csatolt alperesi iratok szerint a ... benyújtotta ajánlatát a pályázatra. A felperes a pályázat nyertessége esetén projektvezető lett volna, és ezen cég alkalmazásában is állt. A ... beltagja a felperes férje. Mindezen tények megalapozzák azt az állítást, hogy a felperes a férje révén részt vett a közlésben szereplő közbeszerzésben, így a közlés valótlan tényállítást nem tartalmaz.

Az „eleve rájuk lett kiírva” közlés véleménynyilvánítás, ugyanakkor az a kifejezőmódjában nem indokolatlanul bántó, figyelemmel arra is, hogy a felperesnek mint közéleti szereplőnek fokozott a tűrési kötelezettsége. „A tenderre három céget hívtak meg, hogy végezzék el ... Önkormányzatának gazdasági átvilágítását 10 millió forintért” mondat tényállítás, mely valótlanosságot nem tartalmaz. „Két szintén ... köthető cég szokatlan módon 10 millió feletti ajánlatot tett” közlés tényállítás, mely a perben csatolt okirati bizonyítékok alapján valós. „A ... és ... cége nyert, az üzletkötést azonban végül nem szavazták meg” tényállítás, mely a valóságnak megfelel.

4. „Lapunknak azt mesélték, hogy ... az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte, a gazdasági nehézségek kezeléséről kérdezve javaslata azt volt, hogy elbocsátásokba kezdene” közlések tényállítások, melyek valóságát az I. rendű alperes nem bizonyította. Azon közlés, hogy „a felperes az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte”, objektíve sértő és valótlan tényállítás, melyet még közéleti szereplőként sem köteles tűrni a felperes. Az „elbocsátásokba kezdene” közlés nem sértő, mivel egy gazdasági probléma munkaviszonyok megszüntetésével történő esetleges megoldása sem önmagában, sem a szöveg értelmezése alapján a felperesre nem sértő.

5. „... azzal érvel kinevezése mellett, hogy élvezi ... bizalmát, a meghallgatásokat ismerő forrásunk viszont elmesélte, hogy a ... interjún szakmai kérdések nem hangzottak el. ... nem ismerhette meg a jelöltek szakmai koncepcióját. A bizalom így vélhetően inkább ... politikai beágyazottságának szólhatott” szövegrész első és második mondata tényállítás. Az, hogy valakiről azt állítják, hogy egy olyan pozíció vonatkozásában való megbízás megadására, amelyre a ... jogosult, élvezi a ... bizalmát nem sértő, ahogy az sem, hogy volt-e ... interjú, és ezen a szakmai kérdések elhangzottak-e. A „bizalom így vélhetően inkább ... politikai beágyazottságának szólhatott” közlés egy véleménynyilvánítás, mely kifejezőmódjában nem indokolatlanul bántó és sértő, figyelemmel a

felperes fokozott tűrési kötelezettségére is.

6. A „képesítés nélküli kancellár” közlés a vitatott írás egyik alcíme, ekként ezt a szöveg egészére és annak összefüggéseire tekintettel kellett vizsgálni. Az átlagolvasó számára nem vonható le a felperes által a közlésnek tulajdonított jelentéstartalom, mely szerint a felperesnek nincs semmilyen képesítése. A cím az alatta lévő szöveg értelmezése alapján csupán a cikk írója által levont következtetés, kritika, bírálat.

7. „... alkalmatlansága egyébként ezen a téren is megmutatkozik. A ... delegáltja ugyanis nem rendelkezik az ellenjegyzéshez szükséges képesítéssel. Nincs sem könyvvizsgálói, sem mérlegképes könyvelői papírja, így kinevezése esetén az egyetemnek továbbra is szüksége lenne egy gazdasági igazgatóra.” szövegrészből „alkalmatlansága egyébként ezen a téren is megmutatkozik” közlés nem tényállítás, hanem a cikk írója által levont értékítélet, kritika, bírálat, mely kifejezőmódjában nem indokolatlanul sértő és bántó, figyelemmel a felperes fokozott tűrési kötelezettségére. A fenti közlés további részei tényállítások, ugyanakkor nem rendelkeznek azon jelentéstartalommal, melyet a felperes tulajdonított nekik. A cikk pusztán az ellenjegyzéshez szükséges képesítésről tesz említést, mellyel a felperes nem vitatottan nem rendelkezik.

A megállapított jogsértésre tekintettel kötelezte az I. rendű alperest a jogsértés abbahagyására, eltiltotta a további jogsértéstől, továbbá rendelkezett az elégtételadásról. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy a perbeli közlések Magyarország egyik legolvasottabb internetes oldalán jelentek meg, így azok nagy nyilvánosságot kaptak, ezen kívül ... és ... tanúk vallomása alapján a felperesnek magyarázkodnia kellett, a cikk közlései számára kellemetlenek voltak.

A II-VII. rendű alperesek vonatkozásában megállapította, hogy ők a VIII. rendű alperes etikai bizottságának tagjai. Az etikai bizottság nem jogi személy, így ténylegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a II-VII. rendű alperesek, mint az etikai bizottság tagjai által tett közlésekért a tagok személyükben, vagy a szervezeti egység által tett kijelentésekért a jogi személy, jelen esetben a VIII. rendű alperes tartozik felelősséggel. A csatolt állásfoglalás alapján azt állapította meg, hogy a II-VII. rendű alperesek azt a VIII. rendű alperes szervezeti egysége tagjaiként hozták meg, cselekményüket a VIII. rendű alperes jogi személy nevében, tevékenységi körében fejtették ki. Az állásfoglalás a rektor felkérésére került meghozatalra, így a személyiségi jogsértés objektív szankciói a természetes személy II-VII. rendű alperesek mellett a VIII. rendű alperesi jogi személlyel szemben is érvényesíthetők. Esetleges jogsértés megállapítása esetén azonban a sérelemdíj megfizetéséért kizárólag a VIII. rendű alperes tartozik helytállni a Ptk. 6:540. § (2) bekezdése szerint. Az állásfoglalásban sérelmezett egyes közlések azonban nem tényállítások, hanem kritikák, bírálatok, véleménynyilvánítások. Az, hogy valakinek a tevékenysége összeegyeztethető-e az állásfoglalás szerinti normákkal, az adott közléstevők értékelésén alapul. Mivel a véleménynyilvánítás kifejezőmódjában nem indokolatlanul bántó és az a közügyek szabad vitatását vitató alapjog gyakorlását a felperesnek mint közéleti szereplőnek tűrnie kell, ezért a II-VIII. rendű alperesek vonatkozásában a keresetet elutasította.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről a felperes, valamint az I. rendű alperes viszonyában, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg a 10%-os pervesztesség-pernyertesség arányára tekintettel. A II-VIII. rendű alperesek vonatkozásában felperes teljes egészében pervesztesnek minősül, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltségről. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett kereseti illeték megfizetésére a feleket a pervesztesség-pernyertesség arányára figyelemmel, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

Az ítélettel szemben a felperes és az I. rendű alperes élt fellebbezéssel.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú határozat megváltoztatását és az alperesek kereset szerinti marasztalását kérte. Álláspontja szerint azzal, hogy kancellári pozícióra pályázott, nem vált automatikusan közéleti szereplővé, az ilyen jellegű kinevezések általában nem járnak nagy közérdeklődéssel.

Az 1. pontban megjelölt közlések vonatkozásában kifejtette, miszerint az, hogy valaki egy munkahelyen kettő, vagy tíz évig dolgozik, nem lényegtelen pontatlanság, különösen az önéletrajzában ismeretében. Egy jegyzőnek és az aljegyzőnek különböző feladatokat kell ellátnia, teljesen eltérő intézménynek minősülnek, ezen eltérés sem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak.

A 2. pont szerinti közlések nem véleménynyilvánítások, hanem tényállítások. Amennyiben véleményről lenne szó, azt a magyar nyelv eszköztárából több különböző tagmondattal is ki lehetett volna fejezni. A ... alkalmazásában állt, így az alperesek nem tehettek alappal olyan állítást, hogy gazdasági területen nincs gyakorlata. A korábbi munkahelyei között pedig számos olyan van, ahol nem a ...-nél, illetve nem a ... által vezetett önkormányzatnál dolgozott.

A 3. közlés tényállításnak minősül. Tulajdonképpen azt állították többek között, hogy a ... Önkormányzat által kiírt pályázat nem felelt meg a jogszabályoknak és ezen törvénytelen eljáráshoz neki is köze volt. A pályázat nyerteséhez, a ...-hez pedig sem neki, sem házastársának semmilyen kötődése, kapcsolata nincs.

A 4. közlés nemcsak valótlan, de sértő tényállítás is, mivel az elbocsátások minden esetben nagy közfelháborodást és ellenérzést váltanak ki.

Az 5. közlés azt sugallja, hogy kancellári kinevezése és a poszt elnyerése csakis politikai, politikával kapcsolatos múltjának lenne köszönhető, mivel egyébként a pozícióra alkalmatlan.

A 6. és 7. közléseket nem lehet máshogy értelmezni, mint hogy semmilyen képesítéssel nem rendelkezik, ami nyilvánvalóan nem felel meg a valóságnak.

Az etikai bizottság állásfoglalásában írtak nem véleménynyilvánítások, hanem a személyére nézve sértő és valótlan tényállítások. Ha esetlegesen véleménynyilvánításnak minősülnek, azok minden alapot nélkülöző megállapítások és következtetések, így a véleménynyilvánítás szabadságának védelmét nem élvezik.

Az I. rendű alperes a fellebbezésben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette „a ... az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte” közlést tényállításnak, mivel az a vélemény kategóriába tartozik, az eseményen résztvevő és nyilatkozó személyek véleményét közli. Azt a szenátusi ülésen résztvevők fogalmazták meg, az ott hallottak alapján vonták le a következtetésüket, mely értékítélet igazságtartalmának a vizsgálata nem a bíróság feladata. A sérelemdíj összegszerűségét eltúlzottnak találta, kérte, hogy azt 50.000 forintra mérsékelje a másodfokú bíróság.

Az elégtételadás vonatkozásában sérelmezte, hogy az ítélet nem veszi figyelembe az elektronikus sajtó sajátosságait. A nyitóoldalon való elhelyezés csak olyan időtartamban szükséges, amíg az eredeti cikk a ténylegesen ott megjelent, ez körülbelül három óra. Az ítélet céljainak eléréséhez elegendő az elégtételadás közzététele, a cikk vonatkozó tartalmának törlése nem szükséges, e körben is kérte az ítéletét megváltoztatását.

A felperes az I. rendű alperes fellebbezésével kapcsolatos ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű alperes által fellebbezett rendelkezéseket hagyja helyben. Az I. rendű alperes által hivatkozott közlés tényállítás, e körben a Fővárosi Ítéletábrla 2.Pf.20.902/2015/3/II. számú ítéletében foglaltakra utalt. A sérelemdíj mértéke a fellebbezéssel ellentétben nem eltúlzott, éppen ellenkezőleg, annak összege alacsony. A nyitóoldalon való közzététele 30 napig indokolt, ugyanis

így jut el az a megfelelő számú olvasóhoz. A törlésre vonatkozó rendelkezés megalapozott, mert ha a perbeli cikket olvasók megtalálják a sérelmezett közléseket, újabb jogsértés valósulna meg.

A II-VIII. rendű alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, abból pedig helyes jogi következtetéssel, a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott. A felperes közéleti szereplőnek minősül. Az állásfoglalásban foglaltak pedig véleménynyilvánítások, melyek kifejezőmódjukban indokolatlanul nem bántóak és nem sértőek.

A fellebbezések részben alaposak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között bírálta felül.

A jogvitában irányadó jogszabályok rendelkezéseit az elsőfokú bíróság helyesen ismertette, arra a másodfokú bíróság visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül-e a sérelmezett közlésekkel kapcsolatosan. E körben teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság kifejtett jogi álláspontját, annak indokolása helytálló volt. A felperes önkéntes szerepvállalása folytán vált a közvélemény érdeklődését kiváltó személlyé. Egy közpénzekkel gazdálkodó felsőoktatási intézmény kancellár-jelöltjeként számolnia kell azzal, hogy személye, pályázata, a betölteni kívánt pozícióhoz kapcsolódóan felkelti a közvélemény fokozott figyelmét. Mindezek alapján a pályázatával kapcsolatosan a felperest tágabb tűrés kötelezettsége terheli.

Az áttekinthetőség érdekében a Fővárosi Ítéltábla az egyes sérelmezett közléseket számozással látta el, egyebekben az elsőfokú bíróság és a peres felek által alkalmazott sorrendet követte, és ennek alapján az alábbiakra mutat rá a fellebbezésekkel kapcsolatosan:

1. Közlések

Egyetért azzal a másodfokú bíróság, hogy az állítások valótlanok, sértőnek azonban nem tekinthetők. Lényegtelen tévedés az, hogy aljegyzőként, vagy jegyzőként tevékenykedett a felperes a megyei önkormányzatnál, még akkor is, ha az ellátott feladatkör eltérő volt. Nem tekinthető sértőnek, hogy nem tíz évig, hanem két évig dolgozott a ... elnöki kabinetjében a felperes.

2. Közlések

A gazdasági területen szerzett gyakorlat hiánya véleményként értékelendő. Vélemény kifejtésére nemcsak a felperes által hivatkozott tagmondatokkal van lehetőség. Ellenkezőleg, a személyiségi jogi perekben is irányadó PK.12. számú állásfoglalás II. pontja alapján a közlése értelmezése során nem a szófordulat esetleges használata, a kifejezés formális megjelenése a döntő jelentőségű, hanem a közlés tényleges mondani valója, a valóságos tartalma. Az a tény, hogy a felperes a ... alkalmazásában állt, nem eredményezi a vélemény alaptalanságát, okszerűtlenségét, miután a véleményformáló maga értékelheti azt, hogy egy gazdasági társaságban végzett tevékenységet kellő gyakorlatként minősít-e, vagy sem. A leírtak egyértelműen kritikaként fogalmazódnak meg a felperessel szemben, melyet a fokozott tűrés kötelezettsége folytán viselni köteles.

3. Közlések

Helytálló az elsőfokú bíróság indokolása, miszerint a közlés első része tényállítás, mégpedig valós.

„Az eleve rájuk lett kiírva" közlés vélemény, következtetés, az átlagolvasó a leírtakat nem úgy értelmezi, hogy az önkormányzat által kiírt pályázat nem felelt meg a jogszabályoknak. Azon további tényállítások pedig, melyek a felperessel kapcsolatba hozhatóak, megfelelnek a valóságnak. Az olvasó tájékoztatást kap arról is, hogy nem a felperessel kapcsolatban álló céggel került sor az üzletkötésre.

4. Közlések

Nem helytálló azon I. rendű alperesi fellebbezési érvelés, miszerint a „... az egyetem alapvető gazdasági ügyeit és problémáit sem ismerte." közlés véleménynyilvánításnak minősül. A közlés tényállítás, mely a felperesre nézve sértő tartalommal bír. Egy területen megszerzett gyakorlat bizonyíthatóságának hiányával szemben az ügyek és a problémák ismerete már objektíve igazolható, ellenőrizhető, vagyis tényállításról van szó, nem pedig értékítéletről. A valóság bizonyítására az I. rendű alperes nem terjesztett elő indítványt, ezért helyesen került sor a jogsértés megállapítására.

Nem értett egyet a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy „a gazdasági nehézségek kezeléséről kérdezve javaslata az volt, hogy elbocsátásokba kezdene", tényállítás objektíve nem sértő. Ez a közlés alkalmas negatív értékítélet kiváltására. PK 12. szerinti szöveggörnyezeti vizsgálat alapján pedig az volt megállapítható, hogy ezen közlés ugyancsak a felperes hozzá nem értését, ismereteinek hiányát erősítő állítás, amely felkészületlenség nem került bizonyításra a perben. A felkészületlenség állítását erősíti a sérelmezett közlést követő mondat is, amely az esetleges elbocsátásokat objektív okok miatt megvalósíthatatlannak minősíti. A másodfokú bíróság megjegyzi azt is, hogy az esetleges gazdasági nehézségek létszámcsökkentéssel való orvoslása az egyik legegyszerűbb megoldási javaslat a helyzet kezelésére, azonban, hogy ha arra nincsen objektíve lehetőség, akkor egy ilyen javaslat felperes személyével való valótlán összekapcsolása sértőnek minősül.

5. Közlések

Az elsőfokú bíróság indokolásával a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett. A felperesi fellebbezés sem tartalmazott olyan előadást e körben, amit a Fővárosi Ítéltáblának vizsgálnia kellett volna.

6. Közlések

A cikk nem állítja, hogy semmiféle képesítéssel nem rendelkezne a felperes, sőt közli azt, hogy jogász végzettséggel rendelkezik.

7. Közlések

A közlés arra nézve, hogy a felsorolt képzettségekkel nem rendelkezik a felperes, valós. A cikkben szerepeltetett azon álláspont, hogy ezért az egyetemnek szüksége lesz továbbra is gazdasági igazgatóra, valós tényekből levont következtetés, így nem jogsértő.

Az etikai bizottság állásfoglalásával kapcsolatosan a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság indokaival, a sérelmezett közlések véleménynyilvánítások. A felperes egy olyan dokumentumban foglalt megállapításokat sérelmezett, amelyet a bizottság saját eljárásának lefolytatását követően alakított ki. Az állásfoglalás etikai, szakmai értékeléseket tartalmazott a rektor felkérésére, így ténylegesen egy szakmai vita keretében megtett közléseknek minősülnek, melyet a felperes a közéleti szereplői minőségéből adódó fokozott türeli kötelezettsége folytán elviselni köteles. Mindezek alapján a megalapozottan került sor II-VIII. rendű alperesekkel szembeni kereset elutasítására.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti objektív jogkövetkezmény alkalmazása során nem volt indokolt, hogy 30 napra tegye közzé a nyitó oldalon az elégtételadást az I. rendű alperes. A jogsértéshez a 24 órás közzétételi kötelezettség igazodik, az ezt meghaladó időtartam az erkölcsi jóvátételt olyan körben tenné a nyilvánosság számára elérhetővé, amely már mindenképpen meghaladná azt, amely előtt a jogsértés történt. A nyitó oldalon való közzétételt követően pedig az I. rendű alperesnek az elégtételadást az eredeti cikk elérhetőségénél kell közzétennie a jogsértő tartalom törléséig, így a továbbiakban is biztosítható az elégtételadás célja.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja alapján indokolt a perbeli cikkből a jogsértő közlések törlése, ugyanis ennek hiányában jogsértés továbbra is folytatódna.

A sérelemdíj mértékének a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerinti megállapítása körében az eset összes körülményeit figyelembe véve a másodfokú bíróság nem talált olyan tényezőt, ami indokolta volna akár a sérelemdíj felperesi fellebbezésben foglalt felemelését, vagy I. rendű alperesi fellebbezés szerinti csökkentését.

A fentiek következtében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, és a másodfokú ítélet rendelkező részében megjelölt közlés vonatkozásában is megállapította a jóhírnévhez való jog sérelmét, ennek megfelelően változtatta meg a sérelmes helyzet megszüntetését eredményező törlésre való kötelezést. A Fővárosi Ítéltábla szintén megváltoztatta az elsőfokú ítéletet az elégtétel adás módja körében.

A másodfokú határozat eredményeként a fellebbezés vonatkozásában az I. rendű alperes 90%-ban tekinthető pernyertesnek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott a felperes, valamint az I. rendű alperes viszonyában. A felperes és II-VII. rendű alperes elleni keresete vonatkozásában teljes mértékben pervesztes lett, ennek okán a perköltségüket a Pp. 78. §-a szerint viselni köteles. A másodfokú perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, az (5) bekezdése, és 4/A. §-a alapján állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték a fellebbezés pertárgyának értékére való tekintettel 120.000 forint, melyből a fent megállapított pervesztesség-pernyertességére tekintettel a felperes köteles viselni 120.800 forint, míg az I. rendű alperes 7.200 forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2018. január 16.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő